

Beretning

om

en udtalelse om af de juridiske konsekvenser af ophævelse af straffelovens blasfemibestemmelse

Indledning

Udvalget behandlede i folketingsåret 2007-08 (2.samling) et forslag til ændring af straffeloven om ophævelse af straffelovens blasfemibestemmelse (L 90). Udvalget færdigbehandlede ikke lovforslaget, og lovforslaget bortfaldt ved folketingsårets udløb.

Under udvalgets behandling af nævnte lovforslag afholdt udvalget den 22. maj 2008 et åbent ekspertmøde med henblik på at få belyst de juridiske konsekvenser af at ophæve § 140 i straffeloven (blasfemibestemmelsen), forholdet mellem straffelovens § 266 b (diskrimination) og § 140 (blasfemi), og hvorvidt en ophævelse af § 140 i straffeloven nødvendiggør yderligere ændringer af straffeloven. Udskrift fra denne høring er omdelt som L 90 bilag 9 (2007-08, 2. samling). Endvidere stillede udvalget 7 spørgsmål til justitsministeren under udvalgets behandling af lovforslaget, som justitsministeren besvarede.

1. Møder

Udvalget har drøftet sagen i <> møder.

2. Politiske bemærkninger og indstillinger

På baggrund af udvalget drøftelser i indeværende samling samt udvalgets behandling af L 90 (folketingsåret 2007-08, 2. samling) opfordrer et [flertal i udvalget ()] justitsministeren til at anmode Straffelovrådet om at afgive en udtalelse om de juridiske konsekvenser af en ophævelse af straffelovens § 140 (blasfemiparagraffen).

[Et flertal i udvalget ()] opfordrer justitsministeren til, når Straffelovrådets udtalelse foreligger, at sende udtalelsen i en bred høring og efterfølgende tilsende udvalget høringssvarene samt et høringsnotat.

Endvidere skal Dansk Folkeparti (DF) bemærke at DF er tilhænger af, at straffelovens § 140 – den såkaldte blasfemiparagraf fra 1866 - ophæves, da DF skønner, at denne indskrænkning af ytringsfriheden ikke mere tjener noget legitimt formål. Det ses bl.a. deraf, at det har været nødvendigt at omtolke paragraffen: Hvor den før blev forstået som et værn mod forhåelse af religionen (Gud), forstås den nu oftere som et værn mod »forbrydelse mod den religiøse følelse«. Det er i øvrigt svært at se, hvorfor netop den religiøse følelse skal nyde en særlig beskyttelse frem for alle andre slags følelser til forhold, som mennesker er knyttet til: følelsen for familien, for fædrelandet, for demokratiet osv.

At tiden er løbet fra blasfemiparagraffen fremgår også tydeligt af den omstændighed, at den ikke har været retligt anvendt i Danmark siden 1938, og ved den lejlighed var det tvivlsomt, om det omhandlede forhold overhovedet med rette kunne rubriceres under blasfemi – i nogen som helst betyd-

ning af ordet. (Sagen drejede sig om nazistisk inspirerede løbesedler, der udlagde hellige, jødiske skrifter således, at de opfordrede til »skænding« af ikke-jødiske piger.) Der var snarere tale om en bagvaskelse af de omtalte skrifter, som burde være blevet gendrevet i en fri debat, end om en egentlig forhånelse af religionen.

Problemet med forhånelse af den religiøse følelse blev sat på prøve under »Muhammed-krisen«, da Jyllands-Posten den 30. september 2005 havde offentliggjort 12 satiriske tegninger af profeten Muhammed og dermed angiveligt havde krænket muslimernes religiøse følelser. Denne påståede krænkelse blev brugt til at legitimere terrorhandlinger i muslimske lande og terrortrusler i Danmark – mens andre fandt, at alle religioners udøvere må finde sig i religionskritik, selvom den i deres egne øjne har karakter af forhånelse.

Simon Emil Ammitzbøll (UFG) bemærker endvidere, at han principielt er modstander af straffelovens § 140. Mindretal skal beskyttes gennem straffelovens § 266b. Men det må være mennesker, der skal beskyttes og ikke troslærdommen i sig selv.

P.u.v.

PETER SKAARUP

formand